

měsíce byly opravdu náročné, takové žonglování hned se dvěma dětmi. Aaron si nemohl dovolit víc než dva týdny otcovské dovolené, ale Viv mi seslalo samo nebe, chodila k nám každý den a pomáhala mi. Nevím, jak bych to bez ní bývala zvládla, zvlášť když moje máma je tak daleko. Z finančních důvodů jsem se musela vrátit do práce, když byl dětem rok, ačkoli jsem doopravdy vůbec nechtěla, ale když se teď zpětně ohlédnu, to místo recepční u zubaře pro mě bylo jako stvořené. O holky se až donedávna starala Viv, potom začaly chodit do krásné malé školičky jen kousek pěšky od nás, takže jsem si mohla navýšit úvazek na pět dní v týdnu. A teď se mi konečně zdá, že se z tíživé mlhy posledních několika let začínáme pomalu vynořovat.

„Rozvrh jsem pověsila na ledničku,“ vysvětlím. „Kdy začíná školka, kdy holky vyzvedáváme. V mrazáku jsem nechala několik jejich oblíbených jídel...“ Zmlknu, když si všimnu sestřina výrazu. „Co je?“

„Přestaň si dělat starosti. Nespustím je z očí.“

Oči se mi zalijí slzami a najednou je to tady, ve vzduchu mezi námi visí nevyslovená, ale neustále přítomná myšlenka. Tragédie naší rodiny. Zahanbeně zamrkám, abych zahnala slzy. „Slibuješ?“ zeptám se přiškrceným hlasem.

Alice mi stiskne ruku. „Na svou smrt.“

Věřím jí a moje úzkost trochu opadne. Jsem si jistá, že s Alice budou moje dvojčata v bezpečí. Ona je ta jediná osoba, která mi v tomhle rozumí. Často se sama sebe ptám, jestli skutečným důvodem toho, proč sestra nechce vlastní děti, náhodou není Holly.

Právě v tu chvíli do kuchyně vkročí Aaron v patách s Kylem, který nese dvě růžové dárkové taštičky, a debatují spolu o autech, najetých mílich a maximálních rychlostech. Alice pustí mou ruku a usměje se na Kylea, který se mezitím vmáčkl na

volnou lavici vedle ní a něžně jí pod stolem položil ruku na stehno. V jednom kuse se osahávají. Dokonce i na veřejnosti rukama neustále hledají toho druhého, nebo si k sobě sedají tak blízko, aby se aspoň navzájem dotýkali nohama. „Hned na nich poznáš, že jsou svoji jen krátce,“ prohlásil o nich Aaron, když jsme se naposledy společně sešli někdy v březnu, a v tónu hlasu mu byly slyšet hořkost a výčitky. Tu noc jsem iniciovala sex já, abych sama sobě, stejně jako jemu, dokázala, že věci mezi námi ještě úplně nezevšedněly. Že pořád umíme být spontánní i žhaví.

Chovali by se takhle pozorně, i kdyby byli manželé už tak dlouho jako Aaron a já? Nejspíš ano.

Kyle zachytí můj pohled, vzpomene si na slušné vychování a rychle zase vyskočí od stolu. „Tasho, tak moc rád tě zase vidím.“ Přejde místnost a popadne mě do bratrského objetí. Bože, jak nádherně voní. Pak ode mě ustoupí. „Moc se mi to tady u vás líbí. Chew Valley je úplně úžasné. Všechna ta zeleň, krásná jezera a řeka, samozřejmě. Je vážně skvělé být tu zpátky.“

Ale u nás ještě nikdy předtím nebyl. „Takže to tady znáš?“

„Jo, trochu jo. Chodíval jsem s jednou holkou z Chew Magny. Kdysi dávno. Byli jsme na univerzitě v Bristolu a občas jsme jezdili do Chew Nortonu.“ Chew Magna je jen pár mil odsud.

Uvědomím si, že toho o Kyleovi ještě strašně moc nevím. Nenapadá mě, co bych mu na to řekla, a tak se zeptám, jestli si dá kávu.

„Moc rád, díky. Černou bez cukru.“

Aaron se opírá o zárubeň dveří a s pobaveným výrazem nás pozoruje. Zachytím jeho pohled a on povytáhne tmavé obočí. „No, tak abych radši skočil do sprchy. Ještě nemám sbaleno.“

„Typický chlap,“ popíchne ho Alice. „Všechno nechává na poslední chvíli.“